

Boekverslag Scholieren.com

Les jeux sont faits / De teerling is geworpen door Jean-Paul Sartre

anoniem

PRIMAIRE GEGEVENS

AUTEUR Jean Paul Sartre

TITEL Les jeux sont faits

ONDERTITEL Er is geen ondertitel aanwezig

UITGEVER Wolters Noordhoff

PLAATS VAN UITGAVE Groningen

JAAR VAN UITGAVE 1959

EERSTE UITGAVE 1947

GELEZEN UITGAVE 1959

AANTAL PAGINA'S 128

KEUZEVERANTWOORDING

Ik heb dit boek gekozen omdat het een vrij bekend boek van deze schrijver is. Ik had eerst het boek Huis Clos uitgekozen, omdat dat het dunste boekje was dat ik kon vinden. Maar mijn lerares Frans zei dat dat een nogal moeilijk te lezen boek was.

Win

een weekend Breda
met 3 vrienden en...

ontdek de leukste
studentenstad
van het zuiden!

KLIK HIER →

OPEN DAG 7 november a.s.

Aangeboden door:

Daarom heb ik een nieuw boek gezocht. Ik hoorde van iemand dat dit een goed te lezen boek was, dus daarom heb ik deze genomen.

Verder heb ik geen speciale rede waarom ik dit boek heb genomen.

PERSONEN & RELATIES

Over het uiterlijk en de leeftijd van de personen wordt niets vermeld alleen de leeftijd van Lucette.

Ook over het uiterlijk wordt weinig geschreven. Daarom zijn deze items niet vermeld.

Ève Charlier is een van de hoofdpersonen in het boek. Zij is de vrouw van André. Ze ernstig ziek. André doet vergif in haar water, zodat ze zal sterven. Dit doet hij, omdat hij achter de zus van Ève, Lucette, aan zit. Ève wil dit niet. Later zou Ève, Pierre ontmoeten in het dodenrijk. Daar zou iets van liefde tussen hen opbloeien.

André Charlier is de man van Ève. Hij is ook de legersecretaris van de Regent. Hij houdt niet van zijn vrouw, maar hij heeft een oogje op haar zus Lucette.

Lucette is het jongere zusje van Ève. André zit achter haar aan, maar dat heeft niet in de gaten. Ze is 17 jaar oud.

Pierre Dumain hij is de aanvoerder van de opstandelingen tegen de Regent. Hij ontmoet Ève in het dodenrijk. Ze voelen wel wat voor elkaar, maar gaan toch elk hun eigen weg als ze weer terug mogen naar de aarde.

Madame Barbezat is de beheerster van het dodenregister. Nieuwe doden moeten zich bij haar inschrijven, om zich officieel dood te laten verklaren. Zij krijgt van haar baas te horen dat er een foutje is gemaakt met Ève en Pierre en stuurt ze weer terug.

De oude dode man bied zijn dienste als gids aan Pierre aan. Hij vertelt hem hoe de wereld in elkaar zit. Ook vertelt hij Ève dat ze dood is en dat niemand, behalve de andere doden, haar kan horen.

De regent tiranniseert het land en wil de opstandelingen in de val laten lopen.

De opstandelingen willen de regent omver werpen. Pierre is hun leider. Maar ze geloven hem niet als hij zegt dat ze in de val gaan lopen.

In het verhaal komen ook een aantal andere doden voor. De oude man is degene die het meest op de voorgrond treedt, maar ook de vader van Ève komt in het verhaal voor en ook zijn er in de tuin bij het huis waar het dodenregister is een aantal doden.

SAMENVATTING

Ève is heel erg ziek. Haar man André vergiftigd haar. Het zusje van Ève stam door helemaal in. André zegt dat ze samen verder zullen leven. Ève heeft gemerkt dat André achter haar zus aan zit en verbied hem haar ooit aan te raken. Ève sterft. Ze staat op van haar bed maar niemand reageert. Als ze in de spiegel kijkt ziet ze geen spiegelbeeld.

Een stem zegt haar naar Laguénésie te gaan.

Pierre is een verzetsstrijder tegen de tiran, de Regent. Hij wordt vermoord door Lucien, een verrader. Hij ligt langs de weg. Als hij opstaat ervaart hij hetzelfde als Ève. Niemand reageert op hem en ook hij hoort een stem die zegt dat hij naar Laguénésie moet gaan.

Pierre en Ève komen beide bij een oud huis waar ze ontvangen worden door een dikke vrouw. Ze moeten het dodenregister tekenen om officieel dood verklaart te worden. Ook krijgen ze te horen hoe ze gestorven zijn.

Een man die in 1778 overleden is bied zich aan Pierre aan als gids. Hij legt hem uit hoe de wereld in elkaar zit. Ook maken zijn Ève er op attent dat ze dood is.

Ève en Pierre mogen terug naar de aarde, omdat er een foutje gemaakt is. Mensen die voor elkaar bestemd zijn, maar door omstandigheden niet bij elkaar gekomen zijn mogen terug. Ze krijgen 24 uur de tijd hun liefde voor elkaar te bewijzen.

Ze kiezen ervoor elk hun eigen weg te gaan. Pierre weet van de valstrik waarin zijn opstandskameraden gaan lopen en wil ze waarschuwen. Ève wil haar zusje van André redden.

Later komen ze nog wel bij elkaar, maar besluiten wederom hun eigen weg te gaan. Ze gaan beide voor de tweede keer dood en komen elkaar weer tegen in het dodenrijk.

REACTIE

HET BOEK

Het eerste deel met het vergif in het water van Ève en het doodschieten van Pierre

vond ik een beetje raar stuk. Maar naarmate het verhaal zich verder ontwikkelde was het toch wel een logisch begin.

Het gedeelte dat ze allebei een geest zijn geworden en dan in het dodenrijk zijn, maar helemaal niet beseffen wat er aan de hand is was wel leuk. Maar ook wel een beetje een cliché. Dat komt echt al zo vaak voor.

Het einde vond ik erg leuk. Dat ze weer in het dodenrijk zijn. Ze zijn dan in het park en er komt een jong stel naar ze toe dat nog even terug naar het rijk van de levenden wil. Ze adviseren hen te gaan dansen. Dat stuk was leuk, omdat Pierre en Ève hetzelfde was overkomen. En door met elkaar te dansen mochten ze terug naar het rijk van de levenden.

WAT HAD IK GEDAAN..??

Ik denk dat ik in een aantal situaties wel anders gereageerd zou hebben. Ik denk dat ik net als Pierre wel mijn verzetsmakers had gewaarschuwd, maar als ze niet zouden luisteren dan was dat jammer.

Hij ging later nog een keer naar ze terug en toen wilden ze nog steeds niet luisteren. Het was een soort van wanhoopspoging.

Ik denk dat ik gewoon bij Ève was gebleven en had geprobeerd er samen nog iets van te maken zodat we gewoon konden blijven leven. Misschien had dat laatste uurtje wel beslissend kunnen zijn voor ons aardse bestaan.

Als ik Ève was had ik die André neergeschoten. Ze had gezien hoe hij haar zus aan het inpalmen was maar toen stond ze machteloos. Nu had ze de kans er een einde aan te maken maar dat deed ze niet. Ik had mijn kans gegrepen en hem neergeschoten.

HET EINDE

Ik denk niet dat ik een ander einde had geschreven. Misschien een paar kleine aanpassingen. Bijvoorbeeld het neerschieten van André of het niet samenzijn van Ève en Pierre.

Het is een open einde waarbij je na gaat denken en dat is goed denk ik. Het is weer eens wat anders als een standaard "en ze leefden nog lang en gelukkig". Dit is een einde waarmee je zelf aan de slag kan.

EYE-OPENER

Ik heb van dit boek wel degelijk wat geleerd. Het is een beetje een eye-opener. Je gaat toch weer eens nadenken over de dood en de doden. Wat gebeurt er nou met je. Lopen de doden echt nog gewoon rond. Kunnen ze ons zien en horen, maar

niks doen. Bestaan er dingen als een tweede kans..? Het boek ze je dus duidelijk aan het denken en dat is wel goed denk ik.

HET VERHAAL

CHRONOLOGISCH

Het verhaal wordt in een chronologische volgorde verteld. Dit komt, omdat de gebeurtenissen elkaar in een logische volgorde opvolgen.

OBJECTIEF

Het is een objectief verhaal, omdat het verhaal niet op feiten gebaseerd is. Het is voortgekomen uit de fantasie van de schrijver. Hij heeft zijn visie gegeven.

PLAATS EN TIJD

De plaats waar het verhaal zich afspeelt is niet duidelijk. Er worden geen namen genoemd.

De tijd is ook niet helemaal duidelijk, maar er wordt gesproken over een Regent en over een opstand. Dus het is waarschijnlijk in de tijd van de Franse opstand.

GENRE

Het is een boek dat gebaseerd is op een filmscenario uit 1947.

DE SCHRIJVER + THEMA

Jean-Paul Sartre is in 1905 in Parijs geboren. Hij wordt gezien als de “vader” of “chef” van het existentialisme. De vrouw van Sartre, die eveneens schrijfster is, neigt hier ook naar.

De meeste mensen hebben de keuze hoe ze kunnen leven, want het leven bestaat uit het maken van keuzes. In het boek gaat het om de keuzes die Pierre Ève moeten maken. Ze moeten keuzes maken die niet te vermijden zijn, want les jeux sont faits, de weg is al uitgestippeld, de beslissing is al genomen.

Ze moeten kiezen of ze met elkaar door willen of niet. Ze kiezen ervoor hun eigen leven te leiden en niet met elkaar verder te gaan. Maar ze gaan ook niet echt verder met hun “eigen leven”, want ze hebben nog maar 24 uur te leven. Ève gaat zich over haar zusje ontfemen, omdat ze niet wil dat ze wat met André krijgt. En Pierre gaat naar zijn verzetsmakers om ze te waarschuwen.

OPDRACHT 34.

HET TELEFOONGESPREK

? Met Jean-Paul Satre.

< Hé, die Paul met Peter spreek je.....

? Hé, hoe is het met jou...?? tijd niet gezien.

< Nee inderdaad, druk druk druk, je kent het wel. Maar het gaat wel goed. Met jou ook..??

? Ja, het gaat wel redelijk ik ben net terug van vakantie.

< Je was naar Rusland geweest toch..??

? Ja, inderdaad. En ik heb echt een leuke vakantie gehad.

< Mooi. Maar waar ik voor belde..... Ik heb les jeux sont faits net gelezen.....

? O, wat leuk. Vond je het een goed boek.

< Ja daar belde ik je nou net over.....

? Oh, is er iets mis dan...??

< Nee, het is een goed boek, maar er is een klein dingetje waar ik het niet mee eens ben.

? Oh, waar gaat het dan om.

< Dat zal ik uitleggen. Ik vind het idee van in een geest veranderen als je dood bent en dan proberen de wereld om je heen te gaan veranderen terwijl niemand je hoort, en dan ook nog een tweede kans krijgen een beetje een cliché.

Daar zijn echt al zoveel boeken, films en tekenfilms over gemaakt. Dat is niet origineel meer. Tenminste zo zie ik het..... Waarom heb je nou juist dit in je boek gebruikt.

? Nou, dat zit zo; ik vind dit gewoon een heel erg interessant thema. De dood is echt iets heel erg mysterieus. Er zijn talloze verhalen van mensen die dood zijn verklaard, maar toch nog blijken te leven. Mensen die buiten hun lichaam treden en zien hoe ze geopereerd worden en daarna nog beter worden ook. Of mensen die door een tunnel van licht gaan en dan omkeren en weer tot leven komen. Niemand kan dit goed verklaren.

Dat komt, omdat niemand weet wat er met je gebeurt als je dood gaat. Er zijn ontzettend veel verschillende meningen over en het is altijd al een thema geweest wat mensen intrigeert.

< Ja daar heb je wel gelijk in, maar er zijn al zoveel films en boeken over gemaakt dat het thema zo langzamerhand een beetje uitgeput raakt. Ik weet nog uit mijn kindertijd dat er al tekenfilmpjes waren over een hond die aangereden werd en naar de hondenheimel moest.

Toen hij daar was kwamen ze er ook achter dat er een foutje gemaakt was en dat hij naar een of andere poedel terug moest, omdat die voor elkaar bestemd waren.

? En dat is nou juist de grap.... Dit thema is voor iedereen interessant. Van jong tot oud. Iedereen heeft er wel een mening over en iedereen denkt er anders over. Ik heb in mijn boek geprobeerd een mogelijke verklaring te geven over wat er met je gebeurt.

< En geloof je er zelf ook in...??

? Ja ik geloof zelf wel in een tweede kans. Ik denk dat als je voorbestemd bent iets over te kunnen doen dat het wel echt kan gebeuren. Maar ik denk niet dat als je in de hemel bent, dat er dan ineens een engel naar je toekomt die zegt dat er een foutje is gemaakt en dat je dan weer terug mag. Dat is het deel dat ik erbij heb verzonnen om het verhaal een beetje goed te laten lopen.

< Aaaaah, op die manier. Nee, daar zit inderdaad wel wat in.

? Ja.. Vind je...??

< Ja, bedankt voor je uitleg.....!!

? Ok, graag gedaan.....

< Mooi, hé doe de groeten aan je vrouw en kinderen van mijn OK?!?!

? Ja zal ik doen. En je moet binnenkort ook maar weer eens een keertje langskomen.

< Ja, zal ik zeker doen.

? Hé tot ziens ha, en ik spreek je nog.

< Ok daag.

REFLECTIE

Ik heb met plezier aan deze opdracht gewerkt. Ik vind het leuk om weer eens een boek te lezen, want dat komt er de laatste tijd helemaal niet van, omdat ik het gewoon erg druk heb.

Wel vond ik dat het erg veel werk was. Ik heb er een uur of 5 aan de uitwerking gezeten. En dat is toch wel wat veel. Het was zo lang, omdat je steeds dingen op moet zoeken en stukje moet nalezen om te kijken hoe het ook al weer zat.

De vragen waren goed te maken. Ze waren ook zo gesteld dat je goed antwoord kon geven. Ik vond het ook erg prettig dat je zelf een verwerkingsopdracht mocht kiezen. Dat is wel goed, want als je sommige delen van het boek niet helemaal snapt dan kan je gewoon een opdracht nemen die past bij de dingen die je wel weet.

Ik heb gebruik gemaakt van een franse samenvatting (www.scholieren.com) van het boek voor gegevens van de schrijver en ook om te kijken of daar eventueel dingen in stonden die ik over het hoofd had gezien. Verder heb ik van een vriend, die een boek van de vrouw van Sartre las, gehoord dat zijn vrouw ook naar existentialiste neigde.